TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL 2

Vergaderjaar 2026-2027

36 585 **Wijziging van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering in verband met de introductie van de Alcoholmeter als controlemiddel om toezicht te houden op de naleving van een alcoholverbod (Alcoholmeter)**

Nr. 7 **AMENDEMENT VAN HET LID BIKKERS**
Ontvangen 7 oktober 2026

De ondergetekende stelt het volgende amendement voor:

I

Artikel II wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de onderdeelsaanduiding “A” geplaatst.

2. Voor onderdeel A (nieuw) wordt een aanhef geplaatst, luidende:
Het Wetboek van Strafvordering wordt als volgt gewijzigd:

3. In onderdeel A (nieuw) vervalt “van het Wetboek van Strafvordering”.

4. Er wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:

B

Na artikel 6:1:12 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 6:1:12a

1. In geval van toezicht door gebruikmaking van een technisch hulpmiddel als bedoeld in de artikelen 14c, tweede lid, onderdeel 9, of 77z, tweede lid, onderdeel 9, van het Wetboek van Strafrecht dan wel artikel 6:2:11, derde lid, onderdeel e, of artikel 6:6:23b, tweede lid, onder a, van het Wetboek van Strafvordering kan de veroordeelde worden verplicht een bijdrage in de kosten daarvan te betalen.
2. Het vaststellen en innen van de bijdrage geschiedt door Onze Minister.
3. Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld over de vaststelling van de bijdrage, over de gevallen waarin geen of een verminderde bijdrage verschuldigd is en over de inning van de bijdrage.
4. De voordracht voor een krachtens het derde lid vast te stellen algemene maatregel van bestuur wordt niet eerder gedaan dan vier weken nadat het ontwerp aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal is overgelegd.
5. Het eerste lid is niet van toepassing op een veroordeelde die ten tijde van het opleggen van de bijzondere voorwaarde de leeftijd van achttien jaren nog niet had bereikt.

Toelichting

Dit amendement regelt dat van de veroordeelde die verplicht is mee te werken aan toezicht met de Alcoholmeter, een bijdrage in de kosten van dat toezicht kan worden gevraagd. Dat geldt ongeacht of de bijzondere voorwaarde is verbonden aan een voorwaardelijke straf, een voorwaardelijke invrijheidstelling of een maatregel. Bij een schorsing van de voorlopige hechtenis wordt geen bijdrage gevraagd, omdat de betrokkene dan nog niet is veroordeeld.

Uitgangspunt in het strafrecht is dat de Staat de kosten van de tenuitvoerlegging draagt (artikel 6:1:12 Sv). De indiener maakt hierop een uitzondering voor de Alcoholmeter, omdat dit controlemiddel zich op twee punten onderscheidt van andere bijzondere voorwaarden en controlemiddelen. Ten eerste is de Alcoholmeter aanzienlijk duurder dan de urinecontroles, het controlemiddel dat nu bij een alcoholverbod wordt ingezet. Volgens de regering kost een toezicht met de Alcoholmeter bij een gemiddelde draagduur van 124 dagen € 1.800 tot € 2.400, exclusief de aanschaf- of huurkosten van de apparatuur. Een toezicht met urinecontroles gedurende gemiddeld drie maanden kost € 450 tot € 550. Ten tweede heeft de veroordeelde zelf baat bij de Alcoholmeter: hij hoeft zich niet meer te melden voor urinecontroles, en het toezicht helpt hem zijn alcoholgebruik blijvend te verminderen. Het is daarom niet vanzelfsprekend dat de belastingbetaler deze meerkosten volledig draagt.

De minister stelt de bijdrage vast en int deze. Indachtig de taakverdeling conform de Wet Uitvoering strafrechtelijke beslissingen, lijkt het de indiener logisch dat het CJIB namens de minister kan worden aangewezen om de bijdrage te innen op grond van artikel 6:1:4 Sv. De hoogte van de bijdrage binnen het wettelijke maximum en de gevallen waarin geen of een verminderde bijdrage is verschuldigd, worden bij algemene maatregel van bestuur geregeld. Bij AMvB wordt eveneens geregeld dat er ofwel er één bedrag per Alcoholmeter wordt gevraagd ofwel een bedrag per dag dat een veroordeelde de Alcoholmeter draagt. Het ontwerpbesluit wordt aan de Tweede Kamer voorgelegd, zodat de Tweede Kamer betrokken blijft bij de hoogte van de bijdrage, de inning en de overige regels die worden gesteld.

Een eigen bijdrage is niet ongebruikelijk in Nederland. Wie met alcohol op heeft gereden, betaalt de kosten van de educatieve maatregelen alcohol en verkeer die het CBR oplegt zelf. Ook het vroegere alcoholslotprogramma werd door de betrokkene zelf betaald.

De indiener heeft ervoor gekozen minderjarigen uit te zonderen van de bijdrage, om te voorkomen dat zij als gevolg van de Alcoholmeter schulden opbouwen. Dat sluit aan bij de bedoeling van artikel 40 van het Verdrag inzake de rechten van het kind (IVRK). Dit artikel vraagt om een behandeling van minderjarigen in het strafrecht die hun re-integratie in de samenleving bevordert.

Bikkers